باسمه تعالى المپياد ملّى كامپيوتر ايران

آزمونهای انتخابی برای دورهی تابستاندی بیست و یکمین دورهی المپیاد کامپیوتر

آزمون اصلی یکم - اولین روز فصل تابستان سال ۱۳۹۰

نام و نامخانوادگی: آدرس ای میل: مدّت: ۱۸۰ دقیقه

شما دانش آموز شماره ی ۵۳ هستید. کد Δ ی شما برابر ۲۹۱۲۳ است.

آیدین دیشب خواب عجیبی دید. در خواب، او جلوی یک در چوبی قدیمی بزرگ و پر از نقش و نگارهای عجیب و غریب ایستاده بود. بالای در تابلوی فلزی زنگزدهای آویخته شده بود که روی آن نوشته شده بود:

«آیدین جان، به شهر ارواح خوش آمدی. منتظرت بودیم!»

مسئلهی اوّل؛ رمز ورود به شهر ارواح۱۳ نمره

آیدین هر چه تلاش کرد، نتوانست با هل دادن در آن را باز کند. از همین رو، به دنبال راهی برای باز کردن در گشت و متوجه شد کنار در یک صفحهی دیجیتال رقمی (شبیه صفحه کلید موبایل فقط با کلیدهای ۰ تا ۹) وجود دارد. آیدین حدس زد که برای باز شدن در باید رمز مناسبی را وارد کند. او چند عدد تصادفی را وارد کرد ولی فهمید که احتمالاً رمز بسیار پیچیده است و حدس زدن کاری را از پیش نمی برد.

آیدین سعی کرد پشت صفحه کلید را ببیند و فهمید از پشت این صفحه یک سیم به یک جعبه ی سیاه می رود. همچنین از جعبه ی سیاه هم یک سیم به قفل در وصل شده است. آیدین دقیق تر به قفل نگاه کرد و دید روی قفل عدد Δ^{Υ} (دلتا به توان دو) نوشته شده است. او حدس زد که باید عددی را از طریق صفحه کلید وارد کند که پس از ورود به جعبه ی سیاه و پردازش شدن در آن، مقدار Δ^{Υ} را تولید کرده و به قفل بفرستد. اما در جعبه ی سیاه چه خبر بود؟ آیدین که از فرط کنجکاوی بی تاب شده بود، با مشت به جعبه ی سیاه ضربه زد و دید در جعبه ی سیاه یک تکه کد به زبان کد در فایل blackbox. cpp آورده شده است.

مسئله ی دوم: عدد جادویی! ۱۵ نمره

پس از آنکه آیدین عدد α ی درست را یافت، در باز شد و او به دنیای پشت در قدم گذاشت. به محض عبور از در ناگهان زیر پای آیدین خالی شد و به پایین سقوط کرد! سقوط آیدین آنقدر طولانی شد که او فکر کرد در یک سیاه چاله با عمق بی نهایت افتاده است...

آیدین در این فکر بود که ناگهانی صدایی ترسناک در فضا طنین انداخته و پرسید «آهای آیدین! عدد جادویی بلا را بگو تا تو را از سقوط نجات بدهیم!». آیدین که نمی دانست منشأ صدا از کجاست، لحظهای هنگ کرد و بعد فریاد زد «عدد جادویی بلا دیگه چیه، بابا؟!» صدا پاسخ داد «در دنیای ما، که تو به آن قدم گذاشتهای، ۲۰۱۱ روح وجود دارند. هر کدام از این ارواح یک کد روحی منحصر بفرد (به اختصار ک.ر.م یا کرم) دارند که یک عدد صحیح و مثبت است. یک عدد جادویی عددی است که تمام کرمهای این ۲۰۱۱ روح، مقسوم علیه ای از آن عدد باشند. عدد جادویی بلا، کوچکترین عدد جادویی ممکن است.» آیدین فکری کردی و گفت «خب برادر من، این عدد که خیلی گنده ست!». صدا فکری کرد و گفت «باشه، گناه داری. حداقل بگو باقی مانده ی این عدد جادویی بلا (به اختصار ع.ج.ب. یا عجب!) بر Δ چند است؟»

آیدین بیچاره روی هوا سعی داشت محاسباتی انجام بدهد، اما چون فشار سقوط آزاد روی جریان گلبولهای قرمز خونش تأثیر گذاشته بود، نمی توانست خوب تمرکز کند. برای همین از شما کمک می خواهد تا پاسخ مورد نظر به صدای ترسناک را به وی بدهید. باقی مانده ی «عجب» بر Δ چند است؟

جواب:

مسئله ی سوم: شجره نامه۲۲ نمره پس از آن که آیدین عجب را گفت، روح خبیس احساس کرد که سؤالش زیادی آسان بوده! برای همین سؤال بعدی را مطرح کرد. روح خبیس گفت:

گوش کن آیدین جان، دوست من یعنی روح پلید، در خاندانشان یک شجره نامه دارد که تنها افراد مذکر در آن درج شدهاند. از آنجا هم که هر روح حداکثر دو فرزند دارد، این شجره نامه شکل یک درخت دودویی را گرفته است.» روح ادامه داد «به بیان دقیق تر در آن خاندان Δ تا روح با شمارههای ۱ تا Δ وجود دارد. روح شماره یک ریشه درخت است و پدری ندارد، اما به ازای هر روح با شماره تا Δ وجود دارد. رأس (روح) شماره Δ دقیقاً روح Δ است.

به ازای هر دو رأس X و Y در این شجره نامه، فاصله ی فامیلی بین این دو (که آن را با D(X,Y) نشان میدهیم) برابر با کمترین تعداد یال لازم در کوتاهترین مسیر بین X و Y است.

روح اعظم اعتقاد داشته که روحهایی که شمارهشان عددی اوّلست، از جادوانگی بالایی برخوردارند و «روح جاویدان» هستند.

دوست من می خواهد حاصل ضرب تمام $D(V_1, V_7)$ هایی را در این شجره نامه پیدا کند که:

- اولاً $V_1 < V_7$ باشد.
- ثانیاً V_1 و V_7 هر دو جاویدان (اوّل) باشند.
- ثالثاً $V_1 + V_7 + V_7$ نيز جاويدان (اوّل) باشد. \

اگر حاصل ضرب تمام $D(V_1,V_7)$ های دارای ۳ شرط فوق را M بنامیم. ای آیدین عزیز، باقی مانده ی این M بر Δ چندست؟

جواب:

- آیدین به این راهنما اعتماد کن! (چارهی دیگری هم نداری البته! D:)
- تو الان در مختصات صفر و صفر (مرکز صحرا) هستی. این صحرا نامحدود هست. الان هم که این تابلو را داری می خوانی رویت به سمت شمال (y) بیشتر) است.
- تو باید در هر گام ابتدا به سمتی که رویت هست یک گام برداری و بعد از پیمودن آن یک گام، دقیقاً ۹۰ درجه به سمت راست خودت بچرخی.
- تو هرگز نباید به خانهی تکراری بروی! اگر دیدی با برداشتن گام به خانهای میروی که قبلاً در آن بودهای (جای پایت روی گل و لای مانده) باید به جای پیمودن گام، این بار ۱۸۰ درجه رویت را بچرخانی (تو گویی اصلاً از اول چرخشت به جای به سمت راست، سمت چپ بوده) و بعد گام را بپیمایی. می توانی مطمئن باشی که با این چرخش ۱۸۰ درجه حتماً جلویت یک خانهی غیر تکراری خواهد بود و گام را می توانی برداری.
 - ۲۰۰۰۰۰۰۰ (دو میلیارد) گام بپیما. ما آنجا منتظرت هستیم!

آیدین می دانست صدها سال طول می کشد تا دو میلیارد گام را بپیماید. اما دوست داشت بداند در پایان این گامها در کجا خواهد بود که مستقیماً به آن مکان برود. اگر مکان پایانی را با مختصات $(F_x \times F_y)$ نشان دهیم، مقدار $F_x \times F_y$ نشان دهیم، مقدار $F_x \times F_y$ نشان دهیم، مقدار آگر مکان پایانی را با مختصات $F_x \times F_y$ نشان دهیم، مقدار $F_x \times F_y$ نشان در نشان د

جواب:

اشكالي ندارد اگر اين حاصل جمع از ∆ بيشتر شود. مهم اوّل بودن آنست.

^(1,-1) و (1,-1) و (1,-1)

با کمی جستجو آیدین تعدادی چوب بامبوی استوانه ای شکل کنار رودخانه یافته است که می تواند با متصل کردن آنها در امتداد یکدیگر یک میله ی چوب بلند ساخته و با قرار دادن چوب در وسط رودخانه و یک جهش بلند، از روی آن بیّرد! نکته ی جالب در مورد چوبهای بامبوی یافته شده این است که روی هر کدام از این چوبها یکی از اعداد اوّل بزرگتر از v و کوچکتر از v نوشته شده و طول چوب v (چوبی که روی آن v نوشته شده) برابر با تعداد ارقام عدد v در مبنای v است. دقت کنید که به ازای هر کدام از اعداد اوّل بزرگتر از v و کوچکتر از v دقیقاً یک چوب از آن عدد وجود دارد.

برای این که شانس پریدن آیدین از رودخانه بیشتر شود، او دوست دارد میلهی چوبی نهاییش تا حد امکان درازتر باشد. اما مسئله اینجاست که برای اتصال چوبهای بامبو به یکدیگر باید قوانین زیر رعایت شوند:

- ۱) از آنجا که هیچ وسیلهی چسباندنی در دسترس نیست، آیدین باید چوبها(ی استوانهای) را در هم فرو بکند.
 - باشد. a بزرگتر از مقدار a در چوب b فرو میرود اگر مقدار عددی b بزرگتر از مقدار a باشد.
 - ۳) میدانیم چوب a در چوب b فرو میرود اگر رقم یکان a برابر با رقم سمت چپ b باشد.
- ۴) در صورتی که چوب a با دارا بودن شرایط فوق در چوب b فرو برود، رقم سمت راست (یکان) b که تکراری است دیگر در طول محاسبه نمی شود. به عبارت دیگر افزودن یک چوب با b رقم در انتهای یک رشته چوب (در صورت رعایت شروط فوق) تنها باعث می شود که طول نهایی b رقم ارزش یابد.

برای مثال با استفاده از چوبهای ۱۳، ۳۱ و ۱۰۱ می توان رشتهی ۱ ۰ <u>۳ ۲</u> ۱ به طول ۵ را ساخت.

اگر M برابر با طول طولانی ترین میله ی ساخته شده با استفاده از بهترین زیرمجموعه از چوبهای داده شده باشد، باقی مانده ی تقسیم عدد M^* بر Δ چند است؟

جواب:

این داستان ادامه دارد ...! «سرشار بمانید!»